

सुवर्णषोडशमाषकं ॥ चतुर्गुणं चत्वारिंशत्कोटिं ॥ ततः सर्वेऋत्विजःसहिताः ॥ दक्षिणाप्राप्तं सर्ववसु धनं अंगीकृत्य विभागाय ऋष्यशृंगवसिष्ठाभ्यां प्रददुः तस्य पुरोन्यस्त
वंतः ॥ ५१ ॥ तदाह ॥ ऋष्येति ॥ प्रविभागं कृत्वा वसिष्ठादिद्वारा विभज्य गृहीत्वेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ सुप्रीतेति ॥ संतुष्टाः संतः अत्यंतमुदितास्मद्यूचुः राजानमिति शेषः ॥
प्रसर्पकेभ्यः अभ्यागतेभ्यः ॥ ५३ ॥ जांबूनदं जंबूनदीप्रभवं सुवर्णं कोटिशब्दोऽनंतशब्दवाची ॥ अथ सर्वदक्षिणादानानंतरं याचमानाय दरिद्राय कस्मैचिद्वातव्यवस्त्वं

दशकोटिः सुवर्णस्य रजतस्य चतुर्गुणं ॥ ऋत्विजस्तु ततः सर्वे प्रददुः सहिता वसु ॥ ५१ ॥ ऋष्यशृंगाय मुनये वसिष्ठाय च धीमते ॥ तत
स्तेन्यायतः कृत्वा प्रविभागं द्विजोत्तमाः ॥ ५२ ॥ सुप्रीतमनसः सर्वे प्रत्यूचुर्मुदिता भृशं ॥ ततः प्रसर्पकेभ्यस्तु हिरण्यं सुसमाहितः ॥ ५३ ॥
जांबूनदं कोटि संख्यं ब्राह्मणेभ्यो ददौ तदा ॥ दरिद्राय द्विजायाथ हस्ताभरणमुत्तमं ॥ ५४ ॥ कस्मैचिद्वाचमानाय ददौ राघवनंदनः ॥ ततः
प्रीतेषु विधिवत् द्विजेषु द्विजवत्सलः ॥ ५५ ॥ प्रणाममकरोत्तेषां हर्षव्याकुलितेन्द्रियः ॥ तस्याशिषोऽथ विविधा ब्राह्मणैः समुदाहृताः ॥ ५६ ॥
उदारस्य नृवीरस्य धरण्यां पतितस्य च ॥ ततः प्रीतमनो राजा प्राप्य यज्ञमनुत्तमं ॥ ५७ ॥ पापापहं स्वर्नयनं दुस्तरं पार्थिवर्षभैः ॥ ततो ब्रवी
दृष्यशृंगं राजा दशरथस्तदा ॥ ५८ ॥ कुलस्य वर्धनं तत्तु कर्तुमर्हसि सुव्रत ॥ तथेति च सराजानमुवाच द्विजसत्तमः ॥ ५९ ॥ भविष्यंति सु
ताराजं श्रुत्वा रस्ते कुलोद्बहाः ॥ ६० ॥ स तस्य वाक्यं मधुरं निशम्य प्रणम्य तस्मै प्रयतो नृपेन्द्रः ॥ जगाम हर्षे परमं महात्मा तमृष्यशृंगं पुनर
प्युवाच ॥ ६१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा० वा० वा० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तराभावात् हस्ताभरणमेव ददौ ॥ ५४ ॥ ततः
तेन हस्ताभरणदानेनेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ विविधाः आशिषः आब्रह्मन्नायुष्मंत इत्याद्याः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ स्वर्नयनं स्वर्गप्रापकं दुस्तरं प्राकृतैराजभिरप्राप्तसमाप्तिकं ॥ ५८ ॥
कुलस्य वर्धनं तादृशं कर्म ॥ ५९ ॥ ६० ॥ पुनरप्युवाच पुत्रजनककर्मणे पुनरपि प्रेरयामासेत्यर्थः ॥ यद्यपि पुत्रकामेष्ट्यैव पुत्रावाप्तिः संभवति तथापि तपोरतस्य वैश्यस्य श्रवणस्य
वधेन तद्वियोगात् पुरतपोरततन्मातापितृमरणेन च ब्रह्मवधसमपापोत्पत्त्या तस्यायश्चित्तत्वेनाश्वमेधानुष्ठानं बोध्यं ॥ ६१ ॥ इति रामाभिरा० वा० वा० चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ७३ ॥